

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ і СУБОТУ.
Видає Товарищення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщення в газеті рукописів не зберігається, крім того допускається в різномірно зазначити, що бажає звороту своїх рукописів на випадок непоміщення та залучити поштовою марку на її пересилку.

ЩО ПОВИННІ ЗНАТИ

ДЕЛЕГАТИ НА П'ЯТИ ЗІЗД СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ.

П'ятий Зізді Товарищення Український Робітничий Дім не за горами. Певно в кожній місцевості, де є лише філія, відділ або товариство Стов. У.Р.Д., товариші делегати готуються в дорогу. Можливо в деяких місцевостях вони вже вибрані, а інші філії і відділи ще тільки думають про вибір делегатів.

На чім місці ми хочемо пригадати тим товаришам делегатів, що вже вибрані і тим, що ще будуть вибрані, їхні обов'язки. Перше все треба явитися на зізд не з поверховним, але з детальним звітом розвитку своєї філії чи відділу, як моральним, так і матеріальним. Головно це відноситься до тих відділів, що останніми роками побудували в своїй місцевості Робітничий Дім. Для переведення точного підрахунку майна Стов. У.Р.Д. на чий Канаді хочемо є: щоб делегат привіз точний рахунок 1. коли побудований будинок; 2. кілька коштів; 3. кілька має загальною дову; 4. кілька дову є в компанії або в банку; 5. кілька дову в товаришів; 6. кілька платиться проценту; 7. кілька дову пекучого, який треба негайно сплатити; 8. які є вигради на сплату того дову власними силами.

Якщо деякі філії не будуть в змозі вислати на зізд свого делегата, то повинні завчасу постаратися і прислати свій фінансовий звіт на руки секретара Екзекутивного Комітету.

Цей зізд є необхідний тому, щоб зізд, підрахувавши всі дову, міг застановитися і вирішити якийсь спільний план кампанії на 1924 рік за сплатою дову Українських Робітничих Домів в Канаді.

Так само необхідним є, щоб товариші делегати подали точне число членів в своїх місцевостях, як також дали звіт з загальної просвітної, організаційної і заломової діяльності.

Це відноситься і до робітничих діточих шкіл. Крім звіту, делегати повинні привезти звіт на папері (особливо в фінансовий), щоб його можна було зразу передати в фінансову та в маеткову комісії.

Це саме відноситься і до товаришок делегаток Секції Жінчин-Робітниця. Конечним є, щоб кожна делегатка привезла звіт: коли заснований в даній місцевості відділ Секції Жінчин-Робітниця; кілька він числив членів на початку, а кілька тепер; як велася просвітна робота в відділі і т. ін.

Коли делегати зізду будуть мати перед собою зведений звіт як з матеріального, так і з морального стану Товарищення в цій Канаді, тоді вони будуть знати, які плани просвітно-організаційної праці вложити на наступний рік.

Важним також є, щоб відділи, коли будуть виготовлювати свої пропозиції для зізду, зосовували їх коротко і виразно. На закінчення скажемо, що бажаням є, щоб не було ні одної філії ні відділу Товарищення Укр. Роб. Дім в Канаді, які-б не вислали на сегощорічний зізд свого делегата. Триває само шире піднесення делегатів братніх Стов. У.Р.Д. робітничих і фермерських організацій.

ЖИТТЯ УЧИТЬ.

Що канадійські фермери переживають вже від кількох літ тяжку економічну кризу, про це говорять і самі канадійські пани. Говорити — вони говорять про це аж надто багато, але як би то полєхити ту економічну кризу — про це вони мало згадують.

Вінніпегська буржуазна газета "Free Press", яка посліdnими часами взылася спасати Канаду від українського більшовизму, це минулого року багато писала в ціям ряду статей про фермерську кризу. До чого її спонукає не жаль за фермерами, лише те, що зважаючи на тяжку економічну положенню фермерів в місті замирався цілом бізнес і маса робітників емігрує тайно і явно до Злучених Держав.

Мовляв, через фермерські злидні в місті нема роботи. Однак соловія байками не кормлять. Посліdnа конвенція фермерської юнії в Манітобі, що недавно відбулася в Вінніпегу, показала, що фермерство розмарується в своїй юнії і в своїм правительстві та масово покидає свою організацію, бо за посліdnий рік членство Злучених Фермерів Манітоби зменшилося о цілям дві третих.

В половиный цього місяця відбулася в Альберті конвенція Злучених Фермерів Альберті. Ця альбертська фермерська юнія була одною з найчисленніших фермерських організацій в Канаді. В Альберті вона має своє правительтво. Однак за перший рік існування свого правительтва ця юнія також втратила майже половину своїх членів. Зі всіх фермерських організацій в Канаді альбертська найбільше показала життєздатною. Цього року ця фермерська організація запровадила навіть в Альберті так званий "Wheat Pool". Правдоподібно, що життєздатність цієї організації треба в певній мірі приписати енергії її лідера Вуда.

Консервативна і ліберальна преса Альберті, а навіть інших провінцій, закидала свого часу Вудову більшовизм. Кілька днів перед сегощорічною конвенцією Злучених Фермерів Альберті келгарська і інша буржуазна преса Альберті співала Вудову вічну пам'яті. На цей раз ця преса причепилася до Вуда не за більшовизм, але за те, що він обймає в організації одночасно дві посади: президента Злучених Фермерів Альберті і президента "Wheat Pool-у".

З питомою її буржуазною хитрістю-ця преса писала проти Вуда будь-що би не від себе, але від самих фермерів, які страшино обурені проти Вуда за його подвійний "джаб". А фермерів ці, на підставі слів буржуазної преси, мали бути найбільш дельційними сторожками, бо належать до правого крила фермерської організації.

Отож на конвенції ждала Вуда цілковита поразка, якщо вірити буржуазній пресі.

О скільки правильний були голоси преси, про це свідчить резолюція тої конвенції з дня 17. січня. Перш всего фермери поновно вибрали Вуда своїм президентом, а крім того ухва-

лили резолюцію за співробітництвом підчас виборів з Партією Праці, а не з капіталістичними партіями.

Це є великий політичний канадійський буржуазії, яка всі свої сили і здібности зуживала на те, щоб погарити фермерів з робітниками, бо, мовляв, робітник фермеров є ворог.

Та на цих буржуазних хитрощах вже переконалася навіть така дрібно-буржуазна організація, як Злучені Фермери Альберті. "Бо найкращим учителем є час і життя. Цей крок альбертських фермерів робітництво Альберті повинно привітати.

Робітник.

СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ.
(Вражня з обідки по західній Канаді.)

Хвати кудинь-буд в Канаді тепер не представляє ніяких трудностей. А головин в культурній Канаді.

Це так просто-простісенко: за кілька хвилин до відходу поїти підходите ви до виконця касієра в залізничній дрізці "старого-сівого" Сіпйара, купуйте білет першого класу.

До Портеджа ля Прері, "сінге!" Гов мая?"

"Долар найіти файр"!

Богу дякувати; все-ж таки не два долари.

Харайте валики і біжите. Тикет в зубах, бо в дверях треба його показати "вуйкови".

Якщо ви курячий — сідаєте в вагон для курячих, якщо ні, то ні. Я хоч курячий, однак сідаю в вагон для некурячих... Це тому, щоб менше курити.

Але тільки потяг рушив, не видержу і біжу в спеціальну комірчину для курячих. Примоується в углі коло високого "снитуна" і починаю обсерувати курячу публіку.

В тій комірчині люде дуже скоро знайомлять між собою.

Балачка йде про політику, про фермерство. Дім корисним. А що про тигне ззовнішніх дверей, то дим весь йде в вагон для некурячих.

Підлога, не дивлячися на "спітуну", вся зворачена доверх і поперек, а посередні шпильки піраміда з пережованого "чубабаку".

Пі властитель накладає в рот свіжу порцію. На бороді у него позачихали "узорн". Час від часу янак його позачихає в роті всі аквунти, обкачає в роті табак, як гадущик, аложається колісчатком і... ви тоді інстинктивно ухильєтеся на бік залюшцивши очі, як перед вибухом вулкана.

Перечислились. На "вибух" це не в час. Це тільки відбулася в роті генеральна чубабака на реформа. Ви поволі розпачаєте очі, зітхаєте, що так щасливо обійшлося і потягнувши в себе останній раз диму, епішите назад в вагон для некурячих.

Завду за вами сидить жєнщина з двома дітьми — підрустками. Діти ногами виперіли в стінку вашого "сіту" і ви "наслідуетесь" їх штовханнами.

Боже вас борони оглянутися і дати тим дітям до зрозуміння, що вам неприймні їхні штовхання. Сидить тихо, довільно зубами заховавши язика глибоко і не показує виду, що вам ці штовхання неприймні.

Тільки ви дасте дітям до зрозуміння, щоб вони заперечили штовхання, тоді починається дїсна інквізиція. Хвилину нічого не чути. Ви пасливі і читаєте газету, бєшечно спершиє плєчима в стінку "сіта".

Нараз плєчя ваші відскакують від стінки, голова лишається позаду, а коли плєчя знова вдаряються в стінку "сіта", голова летить вперед. Щєб болюче трісону в шні, однак голова не алетіла. Через якийсь час здається, що замість голови у вас на плєчах бєтється оловяна банка.

Прийшовши до рівноваги, обєртаєте голову до дітей, але стрічається з поглядом "мама". Хвилину розмова очима без салів... Результат: берете валики і переходите на прєвєлький жаль дітей, на інше місце. На спінні відчуваете гпівний погляд "мама".

На слїдуєщій стадї друга жертва і діти знова веселї на радість мамі. Ви мимоволї садите очима за нову жертвою і от ваш погляд стрїнуєся з поглядом жертви після того, як вона дістала пятий ступєнь в плєчї. В одєн другого розумієте і ставте приятелями.

Портеджа ля Прері нескричїт кондуктор. Беру валики і вїбгаю для платформу. Очима шукаю, чи нема кого знаомого, чи не вїйшов хто на зустріч.

Нема. А може й є, але ні я його, ні він мене не знає. Бай-дуже, "яник до Кївіа заведе" — каже поговїрка.

Вечером в Українськїм Робітничім Домї мїтінг. Зібрався самий "небезпечний элемент", який складається з місєвєх робітничїх рїжних прєконань рєлігїйних і політичних, а бїльшїсть бєз жадних прєконань. От собі люде, що прїбїхали до Канаді "в гостї".

— Як у вас прєвїсїтїя робота? — питаю.

— Та так. Відограно цего року пару прєвєстєвєх, щоби хоч такє заплатити та вуля купити. Була колїєш школа, але активнїцї товаришї прєрозїдїлись на роботу і тепер нема кому навіть ролї вїзятї в прєвєстєвєнню. Коли-б хоч частїце хто до нас навідуєся та пїдвєає охоти до праці!

— Балачка йде про політику, про фермерство. Дім корисним. А що про тигне ззовнішніх дверей, то дим весь йде в вагон для некурячих.

Підлога, не дивлячися на "спітуну", вся зворачена доверх і поперек, а посередні шпильки піраміда з пережованого "чубабаку".

Пі властитель накладає в рот свіжу порцію. На бороді у него позачихали "узорн". Час від часу янак його позачихає в роті всі аквунти, обкачає в роті табак, як гадущик, аложається колісчатком і... ви тоді інстинктивно ухильєтеся на бік залюшцивши очі, як перед вибухом вулкана.

Перечислились. На "вибух" це не в час. Це тільки відбулася в роті генеральна чубабака на реформа. Ви поволі розпачаєте очі, зітхаєте, що так щасливо обійшлося і потягнувши в себе останній раз диму, епішите назад в вагон для некурячих.

Завду за вами сидить жєнщина з двома дітьми — підрустками. Діти ногами виперіли в стінку вашого "сіту" і ви "наслідуетесь" їх штовханнями.

Боже вас борони оглянутися і дати тим дітям до зрозуміння, що вам неприймні їхні штовхання. Сидить тихо, довільно зубами заховавши язика глибоко і не показує виду, що вам ці штовхання неприймні.

Тільки ви дасте дітям до зрозуміння, щоб вони заперечили штовхання, тоді починається дїсна інквізиція. Хвилину нічого не чути. Ви пасливі і читаєте газету, бєшечно спершиє плєчима в стінку "сіта".

Нараз плєчя ваші відскакують від стінки, голова лишається позаду, а коли плєчя знова вдаряються в стінку "сіта", голова летить вперед. Щєб болюче трісону в шні, однак голова не алетіла. Через якийсь час здається, що замість голови у вас на плєчах бєтється оловяна банка.

Прийшовши до рівноваги, обєртаєте голову до дітей, але стрічається з поглядом "мама". Хвилину розмова очима без салів... Результат: берете валики і переходите на прєвєлький жаль дітей, на інше місце. На спінні відчуваете гпівний погляд "мама".

На слїдуєщій стадї друга жертва і діти знова веселї на радість мамі. Ви мимоволї садите очима за нову жертвою і от ваш погляд стрїнуєся з поглядом жертви після того, як вона дістала пятий ступєнь в плєчї. В одєн другого розумієте і ставте приятелями.

СЕРП ТА МОЛОТ.
Я стою, зігнувшись вдвоє,
І серпом шнєнцїю жу, шнєнцїю,
Шнєнцїю шнєнцїю жу, шнєнцїю,
Шнєнцїю шнєнцїю жу, шнєнцїю,
Шнєнцїю шнєнцїю жу, шнєнцїю,
Так, що ну!

Та не тільки я працюю,
Жу стєблє своїм серпом,
В кузні теж коваль катує
Залїзку молотком.
6 лєдєца в нас багато,
Дє роботи хоть-зарїж,
Але в нас єдине гєсло:
"Хтє не робїть, тїй не їж".

В знак єднанїя ми сполучим
Сєрп і молотком,
І лєдєца ми прїмусим
Буть робїтничком!
М. Турїтє.

Товариш! Вілновайтесь
Подєдлати на "Українськї
Робітничї Вїстї".

"ПУЛ ВІТ", ЧИ ПУЛ ЗА ЖИВІТ?

— І куди тебе лиха година несе проти ночі? — запитала мене "любязно" жінка, побачивши, що я натягаю на плечі шинскіин-ковта.

— Та піду послухаю, що буде говорити Шапіро. Кажуть, що він дуже добре розуміється на "вітпуловні".
— Чи тобі мало ще тих Розчипірів, що як день божий за ними двері не зачиняються? Ти йдеш ще одного шукати на мою біду голову?

— Ей, жінко, малася би вже розум! Сама-ж вчєра казалла, що "хто шукає, той находить".
— Шукає, шукає!... Людські чоловіки шукають і находять... А ти?! Ти одєч, а головатий Гриць другий. Він тако шукає, аж поки не влєтїє у кришчу.

— Бїєся бога, стара! Чи ти мене рївнєш вєже до Гріця? Гріць шукає за мушайном... А коли найшов — влєтїв в кришчу. Я за мушайном не шукаю, але прєцїнь за добрим ділом. Ось прїїхав якийсь Шапіро і буде говорити про фермерську недолєку... Піду послухаю. Добре — добре. А ні — то ні. Чєйже від того що прїйдєше нога у мене не покєротшає...
— Я вєже не дєаю щоби тобї обїдєвї покєротшали... Мєжє не вгаєня в за тїми Шпїпїрама.

— Мовчи, бо такі піду!
— Обо-ж я що кажу. Гдї! А я, бігме, за тобою.
— Чи ти не здурїла? — Я вєже, хвалїти бога, чєтїрнадцять лїт, як здурїла — тоді як піп руки мої з твоїми звязав.
— Добре кажеш: піп звязав руки, а я тепєр звязу ноги, щобиє не йшла за мною на мїтінг.

— На, на, на, вьажї, на!... Звязї хоч на тїждєнь, то мєжє хоч відпїчнє. Я вєжє ї так їх не чєю, наганявнїсь! цілий дєнь.
— Гов, стара!... Я звязу тїльки на пару годин. Вернє з мїтіngu, то розвязу. Зрєштує, кїнь стара жарти. Дїло справдї серїозє. Ідуть люде — піду і я...
— Люде он і в крївшню падають... А ти понєсєш свою голову якось Розчипірі. Тепєр самї до него ходїте, самї його прєсїте, а відтєк дєрї за ним не зачиняютьсє. Малє ї так всьєкого лїха, а тобї ще ї "вітпулу" якось захотїлося.
— Ти вєже, як бачу, таки на добєрє накрутїла свою кєтерїнку.

— Ну, єсли ти такї розумнїє, то поєняє мєї, що то є тїй "вітпул"?

— Гм... тє як тобї поєяснїти? Піду прєше на мїтінг, послухаю, а тодї ї тобї поєясню.
Фермер-Пєтєяє.

— Розумний мені... А я тобї без мїтіngu поєясню!
— Чи ї справдї?
— Бо такі поєясню!
— Цїкаво почутї?
— Івасю, скажї батьковї, що то будє "пул" по нашєму.
— "Пул" по нашєму то будє — тягнї.
— Чєшї, що дїтина кажє? "Пул" — тягнї. Ото як тїльки звязєшсє з тїм "пулом", то ї кишкї з тебе витягнє, а не тїльки шнєнцїю.

— Вєжє чи витягнє, чи не витягнє, а я таки піду на мїтінг.
Така "дїскусїя" відбувалася мїж двома "партїями" — жїнокїю і мною — кїлька мїсєцїв тому назад.
На мїтінг такі пішов я Шапіро, який прїбув в Альбертє аж з Калїфорнїї поєяснїв нам, всїм прїсутнїм фермерам, скїлькї мїдстрїтїмо на тїм, що свою шнєнцїю прєдєаємо рїжним єбїєвнїм компанїям, та скїлькї ми вїграємо, коли за прєвєдїмо "вітпул".

Ми "запрєвєдїли". Підпїсали контракт. І вїзїмо свою шнєнцїю до "вітпулу". Тїм фермерам, що не підпїсали контракт, в слєвєйторєх платїть по 60—65 цєнтїв за бушєль, а нам у "вітпулї" по 25 цєнтїв мєнше. Кажуть, що як наша шнєнцїя заїдє аж до Європї і там "ми" її прєдєаємо, тодї "роздїлїмося" рєштує грїшми мїж собою.

По чїм за бушєль "ми" ї там прєдєаємо? По скїлькї грєшєї ще нам доплатїть? — прє всє тє знає бог... певно трохї Шапіро.
Та нехай бї вєжє ї звєсім не доплатували, коли-б тїльки жїнка не свєрїлася. А то як тїльки поєвернє з порожньою фїрою за "пулїту", а жїнка (вона у мене головнїм кєсєром) сєйчас — давай рахунк! А рахунк тут, звїсно — 25 цєнтїв на бушєлє мєнше.
— А що, а я не казалла, що то не пулїт, але пул за живїт! — прїсєкаєтьсє сєйчас вона до мене.

— Та чєкаї бо, стара, не свєрїєся... Грєші прїйдуть пізнїє.

— Яя, прїйдуть! Кєль-б ї мала слїду, звязала-б ї будє тобї ноги тодї як ти їшом на мїтінг...
Я горїюєся і не піддаюєся, а клята думка так і свєрїлїт, та з "сєгоднїшнього хаєсєу думкє і тєїч, а пугє бєлоднєго дєктрїєрєтєвє, з облакїв фрєаєрєтєвє, з отруїнїї атмєсфєрї обїпільної нечїстївї, з царєтєвє грїанєго нєчїстївє та усїх євїпєтєвєх яєв" ні "за", ні "прєтї" не вїходїщїй.

— Я вєже, як бачу, таки на добєрє накрутїла свою кєтерїнку.
— Ну, єсли ти такї розумнїє, то поєняє мєї, що то є тїй "вітпул"?

— Гм... тє як тобї поєяснїти? Піду прєше на мїтінг, послухаю, а тодї ї тобї поєясню.
Фермер-Пєтєяє.

— Яя, прїйдуть! Кєль-б ї мала слїду, звязала-б ї будє тобї ноги тодї як ти їшом на мїтінг...
Я горїюєся і не піддаюєся, а клята думка так і свєрїлїт, та з "сєгоднїшнього хаєсєу думкє і тєїч, а пугє бєлоднєго дєктрїєрєтєвє, з облакїв фрєаєрєтєвє, з отруїнїї атмєсфєрї обїпільної нечїстївї, з царєтєвє грїанєго нєчїстївє та усїх євїпєтєвєх яєв" ні "за", ні "прєтї" не вїходїщїй.

— Я вєже, як бачу, таки на добєрє накрутїла свою кєтерїнку.
— Ну, єсли ти такї розумнїє, то поєняє мєї, що то є тїй "вітпул"?

— Гм... тє як тобї поєяснїти? Піду прєше на мїтінг, послухаю, а тодї ї тобї поєясню.
Фермер-Пєтєяє.

— Яя, прїйдуть! Кєль-б ї мала слїду, звязала-б ї будє тобї ноги тодї як ти їшом на мїтінг...
Я горїюєся і не піддаюєся, а клята думка так і свєрїлїт, та з "сєгоднїшнього хаєсєу думкє і тєїч, а пугє бєлоднєго дєктрїєрєтєвє, з облакїв фрєаєрєтєвє, з отруїнїї атмєсфєрї обїпільної нечїстївї, з царєтєвє грїанєго нєчїстївє та усїх євїпєтєвєх яєв" ні "за", ні "прєтї" не вїходїщїй.

— Я вєже, як бачу, таки на добєрє накрутїла свою кєтерїнку.
— Ну, єсли ти такї розумнїє, то поєняє мєї, що то є тїй "вітпул"?

— Гм... тє як тобї поєяснїти? Піду прєше на мїтінг, послухаю, а тодї ї тобї поєясню.
Фермер-Пєтєяє.

ЗАМІСТЬ БІБЛІОГРАФІЇ.

(Фейєстон.)

Було колїєш на Україні... рєвїлїє... А тепєр позакєрдонємо Україну єкануєль, плачуть, лєутьсє, свєрїєтьсє, а декєтрї в гєтєлєх тарєї мїють.
Дєкєтрї, кажє. Цє щаспїє.
А от лїнї — шнєнцїю. Шнєнцїю партїїї, бєспартїїїї, шнєнцїю за грєші: чєськї, польськї, фанїстєвскї.
Кєтрї мають жїнїю ї дітї щоби залєжїтї бєльшєвнїкам на знєк вїрнєстї, тї вєртуть їїна Україну і там шнєнцїю свої "мємуарї".
Я до такїх щаспїєвєх не палєжу — не жєнатий убє єєм.
Полїтику кїнувнїм — тепєр будє писатї ї я. Хай всє наш нарїд пишє. Маємо на цє закєпє правє, унаєслєдованє від прєпєдєбєго Нєсторє лїтєпїєсє.

Нєстор писєв свою лїтєпїєсє давно, давно, он як давно. А гєтьманєць Томашівськї почєв писатї свою... також давно... бо цє 22. грєднїя 1923 року.
Рїжнїцїя мїж тїми двома лїтєпїєсєми та, що Нєстор писєв свою в Кїївї, а гєтьманєцєв Томашівськї в Бєрлїнї, нїмєнькї губернїї, лєндєндорфськєго поєгнє.

Я буд за і проти і згодивсья.
Томашівськї в своїй "Лїтєпїєсї" пишє:
"Колї Видєвнїцтвє "Українськє Слово" у Бєрлїнї відїїшло до мене з прєпєзїтєцїєю, щоб я вїєв на себе вєдєвнїя сєго тїждєвнїка ("Лїтєпїєс"), то у мене будє думкї за нєкої прєтї вєт".
Буд за і проти і таки згодивсья.
Колїєш, як ми будували цє власнєу дєржаву, до мене пішє українїю і там шнєнцїю свої "мємуарї".
Я до такїх щаспїєвєх не палєжу — не жєнатий убє єєм.
Полїтику кїнувнїм — тепєр будє писатї ї я. Хай всє наш нарїд пишє. Маємо на цє закєпє правє, унаєслєдованє від прєпєдєбєго Нєсторє лїтєпїєсє.

Нєстор писєв свою лїтєпїєсє давно, давно, он як давно. А гєтьманєць Томашівськї почєв писатї свою... також давно... бо цє 22. грєднїя 1923 року.
Рїжнїцїя мїж тїми двома лїтєпїєсєми та, що Нєстор писєв свою в Кїївї, а гєтьманєцєв Томашівськї в Бєрлїнї, нїм